

en selvfølge, ja, men meget godt at få det slået fast.

Kl. 14.00

Vi har også med det nye traktatudkast fået en bedre beskrivelse af arbejdsdelingen mellem EU og medlemsstaterne. Det har vi kæmpet for fra dansk side, og vi har fået det ønske opfyldt.

Vi har fået ligestilling mellem mænd og kvinder ind som en af Unionens helt grundlæggende værdier.

Vi har sikret, at der skal være åbne møder, når Ministerrådet lovgiver.

De nationale parlamenters rolle og indflydelse er styrket markant i det nye traktatudkast, og som udenrigsministeren senere vil komme ind på, giver den nye traktat bedre mulighed for, at EU kan formulere en fælles holdning i udenrigs- og sikkerhedspolitik og følge en fælles holdning i udenrigs- og sikkerhedspolitik, og giver derved bedre mulighed for, at EU kan spille en stærkere rolle på den internationale scene.

Så der er mange gode grunde til at få en ny traktat som ramme om arbejdet i det udvidede EU.

På topmødet i sidste uge traf vi så beslutning om at genoptage forhandlingerne i EU's regeringskonference om forfatningstraktaten, og hermed sendte vi et stærkt signal om styrken i det europæiske samarbejde. Vi kan være uenige, forhandlinger kan blive blokeret, krisestemning kan brede sig, men i sidste ende finder vi i reglen en vej frem. Den fælles interesse overvinder de konkrete problemer.

Jeg mener, at der både med danske og europæiske briller er grund til at være tilfreds med resultatet. Med beslutningen om at genoptage arbejdet i regeringskonferencen er vi nu klar til den 1. maj at gennemføre den historiske udvidelse med ti nye medlemslande i en positiv stemning med et EU, der udstråler sammenhold og beslutsomhed.

Konkret opfordrer Det Europæiske Råd det irske formandskab til at fortsætte sine konsultationer for hurtigst muligt at genoptage forhandlingerne, og senest på det næste EU-topmøde, der finder sted den 17.-18. juni, skal der opnås enighed om en ny traktat. Skal det lykkes at nå frem til en løsning inden for dette snævre tidsrum, så kræver det, at alle parter udviser den nødvendige politiske vilje og fleksibilitet.

Det bør efter min opfattelse også være muligt at nå et hurtigt resultat. Der ligger et solidt forarbejde, som danner et godt grundlag for de afsluttende forhandlinger. Vi har konventets trak-

tatudkast, og vi har den store kompromispakke, som det italienske formandskab fremlagde i december. Regeringen hilser det velkomment, at det irske formandskab har signaleret, at det er dette grundlag, man vil arbejde videre på. Det betyder, at forhandlingerne kan koncentreres om de centrale udestående problemer.

To spørgsmål må ventes at dominere de afsluttende drøftelser.

For det første skal vi skabe en afklaring af de fremtidige stemmeregler i Ministerrådet. Det var dette spørgsmål, forhandlingerne strandede på i december. Flere lande var på det tidspunkt imod tanken om et såkaldt dobbelt flertal, dvs. en model, hvor en vedtagelse kræver både et flertal af lande og et flertal af EU's samlede befolkningstal.

Men alle lande synes nu indstillet på at søge en løsning netop baseret på det dobbelte flertal, og det kan vi også støtte fra dansk side. Principet om, at mindst halvdelen af landene og mindst halvdelen af befolkningstallet skal stå bag beslutninger i EU, er både godt og rigtigt. Det, diskussionen nu vil dreje sig om, bliver, hvilke procentsatser der skal sættes for de to kriterier.

For det andet skal vi finde en løsning med hensyn til Kommissionens sammensætning. Regeringen vil fortsat med styrke arbejde for, at hvert land får én kommissær med fuld stemmeret. Her skal man huske på, at vi allerede i dag som en konsekvens af Nice-traktaten fra 1999 er forpligtet til at overgå til en mindre Kommission, når EU når op på 27 medlemslande, dvs. efter alt at dømme i 2009. Kan vi ikke blive enige om en anden løsning, så står Nicekompromiset fortsat ved magt. Det, vi arbejder for, er altså en forbedring af Niceaftalen.

Men lad mig understrege, at vi står ved indledningen af et forhandlingsforløb. Vi venter nu på et udspil fra formandskabet. Den danske linje er uændret, vores melding til formandskabet er, at vi ønsker én kommissær pr. land med fuld stemmeret.

Kl. 14.05

Lad mig afslutningsvis bekræfte, at jeg anser den danske protokol for at være på plads, og det er også regeringens forventning, at vi i spørgsmålet om øget anvendelse af kvalificeret flertal kan opnå et godt resultat set med danske øjne.

Det gælder også i forhold til koordination af social sikring for vandrende arbejdstagere – det er den såkaldte artikel 321, jeg her refererer til – her regner regeringen med, at vi kan fastholde